

Peters julekalender

*24 små fortællinger fra min barndom
1959*

10. DECEMBER

KALD MIG DAVID!

Så er det endelig besluttet. Vi skal flytte til Varde til juli. Far har lejet en lille lejlighed hos en mælkeemand, som osse arbejder på mejeriet. Mor kan ikke forstå, hvorfor vi ikke kan leje et hus, men far siger, at der overhovedet ikke er et hus til leje i Varde. Jeg kan godt mærke, at det tror mor ikke rigtigt på. Far har også købt en grund, som vi skal bygge et hus på, så derfor mener han, at vi godt kan nøjes med en lejlighed det år, som det tager før huset er bygget. Grunden, han har købt, er en gammel kolonihave, og far har forklaret, at det var haver, som arbejderne på Varde Stålværk havde, så de

kunne komme lidt ud fra byen og slappe af og dyrke grøntsager. Det er altså en gammel have lidt uden for byen, vi skal bygge hus på - lidt mærkeligt synes jeg, men det må jo kunne lade sig gøre.

På en måde er det meget rart, at jeg nu ved, at vi skal flytte, så behøver jeg jo ikke mere gå og tænke på det. Jeg vidste jo egentlig godt, at vi ikke skulle blive boende i det lille hus i Ringe. Men jeg synes bare, at Varde ligger så langt væk.

Bare Jacobsen var mejeribestyrer på Fyn og ikke i Vestjylland.

Ulrik synes, at det er spændende, at vi nu skal flytte igen. Det gør jeg ikke, for nu skal jeg igen til at skifte skole.

Det er lidt underligt at tænke på, at på den eneste ferietur vi havde i Sallinge, besøgte vi Jacobsen og hans kone i Varde. Jeg kan ikke rigtig huske, hvordan der var, kun at han kørte med os ud til Vesterhavet og viste os et stort fyrtårn. Nu kommer vi måske til at se det igen?

Jeg har fundet en rød klud i en kasse i garagen. Hvis jeg binder den om halsen, kommer jeg til at ligne en rigtig cowboy, tror jeg nok. Det er lidt svært at binde knuden, men nu sidder tørklædet perfekt. Skal knuden være foran eller bagved? Jeg har set begge måder i hæfter og på film. Jeg sætter den bagved, det ser mest cowboyagtigt ud, synes jeg.

- Du ser vel nok godt ud med det røde tørklæde.

Det er Hennings mor, der går forbi ude på vejen.

- Du ligner jo helt David Crockett, siger hun og smiler. Hun er altid så sød.

Jeg rødmer og ved ikke rigtig, hvor jeg skal se hen. Heldigvis skynder hun sig videre ned ad gaden.

Nu dukker Ulrik pludselig op.

- Synes du ikke, at jeg er smart? og peger på det røde tørklæde.

- Joh, det ser vel godt nok ud.

Jeg får en idé.

- Ved du hvad? Når vi kommer til Varde, kan du bare sige, at godt nok hedder jeg Peter, men alle kalder mig David.

Ulrik glør op på mig.

- Vel vil jeg ej. Du er ikke rigtig klog.

Julekort fra mejeribestyrer Jacobsen fra 1955.

Så smutter han igen.

Det er måske osse en dum idé, men jeg synes bare, det kunne være lidt sejt, at blive kaldt David. Det er jo ikke sikkert, at det bliver så nemt at flytte til Varde og komme i en ny skole, som da vi flyttede til Ringe. Det ville jo være rart, at jeg lissom' var noget særligt. Ikke bare Peter, men ham de kalder David.

Ulrik forstår ikke rigtig, hvad det vil sige at skifte skole. Han har jo aldrig prøvet det. Han skal starte i første klasse efter sommerferien. Det er ikke rart første dag og stå i klassen og ikke kende nogen. Det ved jeg alt om. Nåh, det går nok.

- Nå, der er du. Det er mor - Vil du ikke lige cykle om til købmanden for mig. Jeg har glemt at købe kaffe.

Hun ser på mig.

- Hvad er det for en klud, du har om halsen?

- Det er et cowboy-tørklæde. Kan du ikke se det?

- Joh, det er da rigtigt. Hvor har du fundet det?

- I en kasse inde i garagen.

- Peter, du skal altså lade være med at rode i de ting, der står der. Vi skal jo se at få styr på det. Det meste skal jo opmagasineres, for vi får slet ikke plads til alle møblerne, når vi i Varde skal bo i en lejlighed, der er meget mindre end vores hus her.

Mor ser på mig og smiler.

- Ja, du ser smart ud.

Mor står lidt og kigger på mig.

- Tror du nu, du kan få tiden til at gå, når vi flytter til Varde.

Jeg tænker mig lidt om.

- Jeg kan da bare gå og kigge butikker, udbryder jeg.

Mor ser lidt bort og efter et kort øjeblik, klapper hun mig blidt på hovedet og siger med en lidt underlig stemme.

- Åh, dit lille fjols.

Så skynder mor sig ind.

Skulle jeg ikke køre efter kaffe?

